

Rozhodčí řízení umožňuje, a to ve všech jeho fázích, neveřejné projednání a rozhodnutí věci (v určitých případech dokonce i mimo ingerenci obecných soudů), a proto jej mohou volit smluvní strany, které mají zájem, aby jejich spor byl udržen v tajnosti, což je obvyklé zejména ve sporech z obchodního styku..

Strany si za rozhodce mohou vybrat osoby, které vzhledem ke svým odborným vědomostem (např. z oblasti techniky či ekonomiky) posoudí věc lépe než soudce.

Další předností rozhodčího řízení je rychlost vyřízení sporu (od podání žaloby, resp. zaplacení poplatků či složení záloh do vydání nálezu uběhne většinou jen několik měsíců či dokonce týdnů). S ní souvisí jednoinstančnost a neformálnost řízení, jenž nesměřuje pouze k vymezení jednotlivých práv a povinností podle přísných a podrobných předpisů pozitivního práva, ale spíše k urovnání vzájemných vztahů sporných stran v souladu s obecnými principy spravedlnosti.⁴⁵